

Autentická křesťanská služba (2K 3–7)

Texty na tento týden

2K 3,1–9; 2K 4,7–18; 2K 5,11–15; Ko 1,19–23; Ef 2,13–16; 2K 6,11–7,1; 2K 7

Základní verš

„Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahrnutí do úzkých; jsme bezradní, ale nejsme v koncích; jsme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi. Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven.“ (2K 4,8–10)

Minulý týden jsme si ukázali, jak Pavel obhajoval svou čestnost a upřímnost a bránil se obviněním z nestálosti a nedostatku lásky ke Korintským. Vždy mu šlo především o blaho jeho duchovních dětí. V textu 2K 2,12–17 otevřel myšlenku, kterou rozvíjí až do 7. kapitoly. Uvažuje nad tím, co charakterizuje skutečnou službu pro Krista. Z Pavlových postřehů v této oblasti můžeme načerpat množství cenných poznatků.

Tento týden budeme studovat text 2. list Korintským 3–7, kde Pavel mluví o své službě získávání lidí pro Krista. „Obrácení hříšníci, kteří jsou posvěceni pravdou, jsou tím nejpersvědčivějším důkazem, který je pro Božího služebníka ujištěním, že ho Bůh povolal ke zvěstování evangelia. Svědectví o tom, že byl pověřen apoštolským úřadem, je napsáno na srdcích obrácených křesťanů a potvrzují ho jejich proměněné životy. Žije v nich Kristus, naděje na slávu.“ (AA 328; PNL 188)

Osnova lekce

Tato lekce (na základě 2K 3–7) definuje podstatu pravé služby, která se neopírá o lidské doporučení, ale o proměněné životy věřících. Zjistíme, že skrze slabost „hliněných nádob“ a poselství o smíření září Boží moc a sláva.

- 2K 3,4–6: Schopnost k službě jako dar od Boha (neděle)
- 2K 4,16–18: Obnova vnitřního člověka a věčná sláva (pondělí)
- 2K 5,19–21: Služba smíření skrze Kristovu obět (úterý)
- 2K 6,16–18: Výzva k oddělení a životu v posvěcení (středa)
- 2K 7,4.10: Radost z pokání a zármutek podle Boží vůle (čtvrtek)

OVOCE VĚRNÉ SLUŽBY

“Odvažujeme se to říci, protože důvěřujeme v Boha skrze Krista. ⁵Ne že bychom mohli tuto způsobilost přičítat sami sobě na základě toho, co je v nás; naše způsobilost je od Boha, ⁶který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život. (2K 3,4–6)

Osobní studium

Přečti si 2K 3,1–9. V jakém smyslu můžeme být Kristovým dopisem?

V řecko-římském světě bylo běžným zvykem předkládat doporučující dopisy. Pavel se však ničím takovým neprokazoval. Důkazem pravosti jeho služby byla proměňující moc Ducha svatého v životech samotných Korintských. Pavel si byl plně vědom, že sbor v Korintu nevznikl díky jeho schopnostem nebo snaze (2K 3,4–6). Cizí mu bylo jakékoli prosazování sebe či budování vlastní slávy (2K 3,5; 1K 2,2).

Při popisu své služby Pavel stručně porovnává dvě smlouvy: starou smlouvu, reprezentovanou Mojžíšem, a novou smlouvu, kterou zastupuje on se svými spolupracovníky. Povrchní čtenář by mohl nabýt dojmu, že stará smlouva nenabízela naději na spasení, ale to není pravda. Cesta ke spasení byla otevřena v celé Bibli. Starý zákon byl v podstatě evangeliem ohlášeným předem. „Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanské národy, dostal už Abraham zaslíbení: ‚V tobě dojdou požehnání všechny národy‘“ (Ga 3,8).

V textu 2K 3,1–4,6 si můžeme všimnout, že stará smlouva je použita jako symbol pro legalistický přístup těch, kteří si chtěli zís-

kat Boží přízeň vlastními skutky a svou poslušností. Naproti tomu nová smlouva představuje zkušenost lidí, kteří zcela spoléhají na Boží milost a důvěřují, že Bůh v nich i pro ně vykoná vše, co slíbil.

Pavel popisuje dva odlišné způsoby, jakými lidé reagují na evangelium. Rozhodně tím nenaznačuje, že by existovala dvě různá evangelia – jedno pro Starý a druhé pro Nový zákon. Existuje totiž jen jedno evangelium, jedna dobrá zpráva darovaná Bohem. Bůh „nás spasil a povolal svatým povoláním ne pro naše skutky, nýbrž ze svého rozhodnutí a z milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy a nyní zjevil příchodem našeho Spasitele Ježíše Krista. On zlomil moc smrti a zjevil nepomíjející život v evangeliu“ (2Tm 1,9.10).

Verše 2K 2,14–4,6 obsahují určité historické prvky. Pavel je využívá k tomu, aby ukázal na fakt, že jedni „docházejí spásy“ a jiní „spějí k zahynutí“ (2K 2,15). Jelikož reakce na Mojžíšovo působení byla poznamenána nedůvěrou a nevěrou, může být jeho služba chápána jako služba vedoucí k odsouzení. Naproti tomu v Korintu, kde sbor evangeliu uvěřil, se Pavlova služba mezi nimi projevila jako služba Ducha, který přináší život.

Změna korintského sboru k lepšímu je důkazem Pavlovy věrné služby.

Aplikace

Jaké konkrétní změny provedl Duch svatý ve tvém životě a které dnes slouží jiným lidem jako „doporučující dopis“ o Kristu?

UTRPENÍ A SLÁVA

¹⁶ Proto neochabujeme, ale i když náš vnější člověk hyne, náš vnitřní se obnovuje ze dne na den. ¹⁷ Vždyť toto naše nynější lehké soužení nám získá nesmírné bohatství věčné slávy, ¹⁸ protože nehledíme na viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné je dočasné, neviditelné však věčné. (2K 4,16–18)

Osobní studium

Přečti si 2K 4,7–18. O jakých utrpeních psal Pavel? Jak je snášel?

Reformátor Jan Hus v jednom ze svých dopisů z Kostnice napsal: „On je Bůh a my jsme jeho stvoření, on je Pán a my sluhové, on je všeho světa Král a my nedostateční lidé (on bez hříchu a my hříšní) [...] a jestliže on trpěl, proč bychom tedy my neměli trpět? Vždyť v utrpení můžeme prožít milost...“ (HUS, Jan. *Listy z Kostnice {1414–1415}: Listů Husových svazek třetí*. V Praze: J. Otto, [1915], s. 13, red. upraveno)

Apoštol Pavel již před staletími ukázal hlubokou ochotu snášet utrpení pro Krista. Uvědomoval si, že je jen křehkou hliněnou nádobou (2K 4,7). Přestože byl neustále pod tlakem, v neřešitelných situacích, pronásledován a srážen k zemi, nikdy nebyl zlomený, zoufalý, opuštěný či zničený (2K 4,8.9). Byl ochoten nést „na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven“ (2K 4,10.11).

Pod pojmem „Ježíšova smrt“ měl Pavel zřejmě na mysli utrpení, které popsal v předchozích verších. Výraz „Ježíšův život“ se pravděpodobně vztahuje na vysvobození

ze smrti nebo na duchovní moc pro současný život. V konečném důsledku se však jedná o připomínku budoucího vzkříšení (2K 4,12).

Všimněme si, že v pasáži 2K 4,10–12 se slova „smrt“ a „život“ opakují třikrát. Připomíná nám to, že v tomto světě je náš život stále spojen se smrtí. V budoucí slávě však budeme prožívat plnost života, ve kterém už smrt nebude mít místo (Zj 20,14; 21,4).

Nejdůležitější poselství textu 2K 4,7–18 spočívá v tom, že evangelium zvěstují křehcí lidé proto, aby veškerá sláva patřila výhradně Bohu (2K 4,15). Utrpení misionářů při jejich službě není ničím výjimečným. Naše současné soužení je však jen „krátké a lehké“ v porovnání s nesmírností věčné slávy, která nás čeká (2K 4,17). Věřící totiž žijí z víry, a ne z toho, co vidí očima (2K 4,18; 2K 5,7).

Naděje na budoucí život natolik ovládla Pavlovu mysl, že se stala ústředním tématem celého tohoto oddílu (2K 5,1–10). Svě smrtelné tělo přirovnává k pozemskému „stanu“ („domu“). V protikladu k tomu používá obraz „příbytek od Boha“ jako metaforu pro vzkříšené tělo (2K 5,1). To je úžasná naděje všech věřících.

Aplikace

Proč je důležité, abychom si bez ohledu na okolnosti neustále připomínali naději na naše vzkříšení (1K 15,52)?

SLUŽBA SMÍŘENÍ: KRISTUS JAKO ZÁKLAD

¹⁹*Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. ²⁰Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! ²¹Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti. (2K 5,19–21)*

Osobní studium

Přečti si 2K 5,11–15. Jak tato pasáž ukazuje, že Pavlova služba je zaměřena na Krista?

Pavel si uvědomoval, že se ze své služby bude zodpovídat Kristu (2K 5,10). Chápal, co znamená „bázeň před Pánem“, a snažil se získávat lidi pro Kristovo evangelium (2K 5,11). Tato bázeň není strach, ale hluboká úcta a úžas před Kristem, které se v Pavlově životě spojovaly s láskou ke Spasiteli a důvěrou v jeho lásku. Ve starozákonním smyslu bát se Hospodina znamená chodit po jeho cestách, milovat ho a sloužit mu celým srdcem a celou duší (Dt 10,12).

Pavlovo působení se nezaměřovalo na jeho vlastní osobu, ale na Krista. Nesnažil se o vlastní vyvýšení. Jediným důvodem jeho hrdosti byl Kristus (2K 12,9). Prohlásil: „Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista...“ (Ga 6,14). Když tedy dává Korintským možnost chlubit se jím

(2K 5,12), myslí tím, aby byli hrdí na jeho službu soustředěnou na Krista – což byl přímý opak sobeckého přístupu jeho odpůrců.

Přečti si 2K 5,16–21; Ko 1,19–23 a Ef 2,13–16. Co měl Pavel na mysli pod pojmem „sloužit smíření“?

Kristus je dokonalým prostředníkem smíření. Z tohoto titulu i nás pověřil, „abychom sloužili tomuto smíření“ (2K 5,18). Téma smíření se jako ústřední motiv objevuje ve 2K 5,16–21. Pro Pavla byl tento koncept klíčový a stejný význam musí mít i pro nás dnes.

Bůh smířil lidstvo se sebou skrze smírnou smrt svého Syna. Každý, kdo přijal toto usmíření, stává se novým stvořením (2K 5,17). Naším úkolem je nyní šířit zprávu o smíření dál a zvěstovat Kristovu radostnou zvěst (2K 5,19). V tomto smyslu „Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!“ (2K 5,20).

Aplikace

Co pro tebe vykonal Kristus? Uvažuj o vině, hříchu a odsouzení, které bys musel nést, nebýt jeho obětí na kříži. Jak by měla tato skutečnost ovlivnit tvůj vztah k druhým lidem – především k těm, kteří Pána ještě neznají?

VÝZVA K ŽIVOTU VE SVATOSTI

¹⁶Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: „Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“ ¹⁷A proto „vyjděte z jejich středu a oddělte se“, praví Hospodin a „ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu“ ¹⁸a „budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů.“ (2K 6,16–18)

Osobní studium

V dopise 2K 6,3–10 Pavel nadále vyzývá Korintské, aby se smířili s Bohem. Předkládá rozsáhlý seznam obtíží i vítězství, na kterých ilustruje, co znamená být Kristovým následovníkem a Božím služebníkem. Jmenuje náročné okolnosti (2K 6,4.5), charakterové ctnosti (2K 6,6), výzbroj do služby (2K 6,7) a různé zvraty, které služba přináší (2K 6,8–10). Poté, co Pavel poučil věřící v Korintu, aby se smířili s Bohem, vyzývá je, aby vedli svatý život a oddělili se od škodlivého vlivu nevěřících a od nečistých věcí (2K 6,14–17).

Přečti si 2K 6,11–7,1. Jak podle této pasáže vypadá svatý život?

V tomto textu Pavel vyzdvihuje význam náklonnosti a lásky v rámci společenství církve (2K 6,11–13). Jasným důkazem toho, že se lidé smířili s Bohem, je jejich úsilí o vzájemné smíření. Stávají se tak vlastně zprostředkovateli usmíření mezi lidmi.

Nabádání k životu ve svatosti následně autor vyjadřuje pomocí šesti výzev: (1) „Nedejte se zapráhnout do cizího jha

spolu s nevěřícími!“ (2K 6,14); (2) „Vyjděte z jejich středu“ (2K 6,17); (3) „Oddělte se“ (2K 6,17); (4) „Nečistého se nedotýkejte“ (2K 6,17); (5) „Očistěte se od každé poskvrny těla i ducha“ (2K 7,1); (6) „Přiveďme k cíli své posvěcení v bázni Boží“ (2K 7,1). Tyto výzvy ukazují, že svatý Bůh očekává od svých dětí svatý život a jasné oddělení se od modloslužby.

Tento úsek však obsahuje i sedm zaslíbení, která zdůrazňují úlohu křesťanské církve jako svatého chrámu: (1) „Budu v nich přebývat“; (2) „Budu se mezi nimi procházet“; (3) „Budu jejich Bohem“; (4) „Budou mým lidem“; (5) „Já vás přijmu“; (6) „Budu vám Otcem“; (7) „Budete mými syny a dcerami“ (2K 6,16–18).

Všimněte si, že čtyři zaslíbení z textu 2K 6,16 jsou základem pro tři příkazy v 2K 6,17 (naznačuje to spojka „a proto“ v úvodu verše 17). To jasně ukazuje, že svatost není produktem lidského úsilí, ale ovocem působení Ducha svatého v srdci člověka. Přestože svatost působí Bůh, věřící mají spolupracovat a aktivně odmítat modloslužbu a jakékoli nesprávné jednání.

Aplikace

Co nám Boží zaslíbení v listu 2K 6,16–18 prozrazují o podstatě svatosti?

ÚTĚCHA A RADOST

²Dejte nám místo ve svém srdci! Nikomu jsme neublížili, nikomu jsme neukřivdili, nikoho jsme neošidili. ³Neříkám to, abych vás odsuzoval, vždyť jsem vám už dříve řekl: Máte v mém srdci takové místo, že jsme spolu spjati ve smrti i v životě. ⁴Mám ve vás pevnou důvěru, jsem na vás opravdu hrdý; potěšili jste mě a naplnili nesmírnou radostí uprostřed všeho našeho soužení. [...] ¹⁶Mám radost, že se na vás mohu ve všem spolehnout. (2K 7,2–4.16)

Osobní studium

Přečti si 2. list Korintským 7. Jak Pavel prožíval zprávu o tom, že Korintští činili pokání?

Z vyjádření „jste v našich srdcích“ (2K 7,3; viz také 2K 6,11) vyzařuje nesmírná láska. Pavel ve své hluboké touze po opětování této lásky říká: „Dejte nám místo ve svém srdci“ (2K 7,2). Přestože v původním řeckém textu chybí spojení „v srdci“ (řecky doslova jen „přijměte nás“), mnohé překlady jej doplňují, což je vzhledem k kontextu zcela v pořádku.

Korintští křesťané skutečně otevřeli svá srdce Pavlovi a jeho spolupracovníkům. Právě proto je čtvrtý verš explozí radosti. Pavlova slova zrcadlí jeho hluboké citové pohnutí (2K 7,4). Apoštol prožívá skutečně nesmírnou radost. Kolik útěchy a radosti mohou naše sbory přinést do srdcí svých duchovních tým, že se věrně oddají Kristu.

Ve 2K 7,5–16 Pavel hlouběji vysvětluje důvod své útěchy a radosti. Celému úse-

ku dominují právě tyto dva pojmy. Sloveso *parakaleó* („utěšovat“) nebo podstatné jméno *paraklésis* („útěcha“) se ve 2K 7 objevuje celkem sedmkrát. Tato část dopisu končí, stejně jako začala – poukázáním na velkou útěchu, kterou dává Bůh (2K 1,3–7). Pavlova útěcha ve 2. listu Korintským 7 pochází z úlevy, že jeho předchozí „přísný dopis“ přinesl u adresátů vytoužený výsledek.

I když tato úleva přišla díky příznivým zprávám od Tita, skutečným zdrojem Pavlovy útěchy byl Bůh (2K 7,6). On je totiž „Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje v každém soužení...“ (2K 1,3.4).

Je zajímavé, že Pavel není jen „potěšen“, ale ještě více, je „naplněn nesmírnou radostí“ (2K 7,4.7.13). Přestože jeho přísný dopis způsobil adresátům hluboký zármutek, šlo o smutek podle Boží vůle, jehož cílem bylo pokání (2K 7,9–11). Korintští prožili „zármutek podle Boží vůle“ (2K 7,11) a tento druh smutku přinesl „pokání ke spáse“ (2K 7,10). Co jiného by mohlo upřímnému Božímu služebníkovu způsobit větší radost?

Aplikace

Jaká je tvá zkušenost se zármutkem „podle Boží vůle“? Podle čeho jsi poznal, že jde o lítost vyvolanou Boží vůlí, jejímž cílem je přivést tě k pokání?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si opět 31. kapitolu „Poselství přijato“ z knihy *Poslové naděje a lásky* (AA 323–334; PNL 186–192).

Již minulý týden jsme se věnovali uvedené kapitole z knihy *Poslové naděje a lásky*. Určitě stojí za to se k ní ještě vrátit. Tentokrát se hlouběji soustřeďte na pasáže o Pavlově přisném dopise – na to, co prožíval, když ho psal, a na jeho nesmírnou radost, když se dozvěděl o upřímném pokání korintských věřících. Následně uvažujte o tom, co tyto skutečnosti prozrazují o pravosti Pavlovy služby a jak můžeme tyto zkušenosti využít v našem vlastním úsilí pro Krista.

„Máme zjevovat celému vesmíru – padlému světu i světům, které nepadly – že u Boha je odpuštění a že skrze jeho lásku s ním můžeme být smířeni. Člověk činí pokání, pokořuje se v srdci, věří v Krista jako ve svou smírnou oběť a poznává, že Bůh je s ním smířen.“ (SpT Ed 223)

„Jako církev jsme přijali velké světlo. Toto světlo nám Pán světil, aby bylo k užitku a požehnání celému světu. Byla nám svěřena služba smíření. S mocí shůry máme lidi naléhavě vyzývat, aby se smířili s Bohem.“ (Lt 32, 1903)

Když jsou lidé smířeni s Bohem, mají toužit po svatosti. Ellen G. Whiteová v komentáři k 2K 7,1 naznačuje, jak rozumí Pavlovým slovům „přiveďme k cíli své posvěcení v bázni Boží“ (2K 7,1). Říká, že se Pavel snažil pomáhat nově obráceným, „aby se z nich stali samostatní, zralí, hluboce věřící a nadšení křesťané, kteří celý svůj život zasvětili Bohu a budování jeho království.“ (AA 201; PNL 117)

Otázky k rozhovoru

1. Pavel nás přirovnává k „hliněným nádobám“, ve kterých se ukrývá vzácný poklad evangelia (2K 4,7). Jak může skutečnost, že jsme jako lidé slabí, křehcí a plní omezení, evangelium spíše posílit, než oslabit jeho zvěstování?
2. Co znamená být „novým stvořením“ (2K 5,17)? Jak to ovlivňuje náš každodenní život? Jak z vás Kristus udělal nové stvoření?
3. Ve 2K 6,4.5 Pavel jmenuje množství obtíží, které snáší pro evangelium. Jaký postoj zaujal k tomuto utrpení (viz 2K 6,6.7)? Jak vám jeho příklad pomáhá čelit vašim vlastním zkouškám?
4. Ve verši 2K 7,10 Pavel porovnává „zármutek podle Boží vůle“ se zármutkem „podle způsobu světa“. V čem se liší? Jaký je vztah mezi prožíváním smutku a pokáním?